

Tirsdag 11. juli 1944.

Utenrikskronikk. Den sovjetrussiske framrykning på midtfronten fortsetter i godt tempo. Navner som Baranovitsj, Lida og Vilna har vært aktuelle i noen dager og nå er disse viktige knutepunktene under russisk kontroll. Tempoet er kanskje en tanke avslappet hva har sin naturlige forklaring i vanskene med å skape et tilfredsstillende tilførselssystem. Men russerne har hele tiden vært mestere i å ordne tilførseltjenesten og tyskerne innrømmer allerede at det ser ut som at russerne tiltross for den lange framrykning har måttet å etablere tilfredsstillende tilførsler slik at en kan vente videre framrykning i de næste mange dager. Det ser ikke ut til at tyskerne får noe som helst pustevur. Etter tyske meldinger å domme foregår det en kraftig offensiv i avsnittet Kovel-Tarnopol. Tyskerne melder om at tyskets arme allerede har kommet over elva Bug og således står på "Generalguvernementets" område. Vi venter nå med spenning på meraktigere kommunikasjoner fra russisk side. De pleier i almindelighet ikke komme ut fra Stalin har store konkrete resultater å peke på. Russelen mot Brest-Litovsk er imidlertid blitt umiddelbar og det pågår fra nord-øst og syd-øst. De tyske troppenevellingene som står i Pinsk-området er i fare for å bli avskåret. De tyske tapene på østfronten i de siste ukene er enorme. Det regner med at av de 50 divisjonene tyskerne hadde til disposisjon på midtavsnittet er 25 blitt tilintetgjort. Forsvarsplanene fra tysk side er meget lessverdige og gir uttrykk for dyp bekymring på tysk hold. Det forlyder at det skal ha vært drøftinger i Hitlers hovedkvarter og det har vært disponeringen av reservene som har vært det aktuelle tema. Og det er blitt et uløselig problem for tyskerne. De har måttet overføre store styrker elitetropper, blant annet Luftwaferten av sine panserstyrker, til vestfronten for i det hele tatt å ha en sjansetid å knuse et invasjonforsøk. Det viser seg at Montgomery er en like hard nøtt å knække for Rommel som tidligere og de allierte har hele tiden hatt initiativet. Nå er også den viktige byen Caen på engelske hender og derved vil Montgomery få ytterligere bevegelsesfrihet, noe han sikkert vil nytte når Cherbourgs havn en av de aller første dagene kan begynne å motta transportskipene. Vestfronten trenger derfor flere tyske divisjoner. Men samtidig begynner den tyske vestfrontstrategi å bli svært risikabel. Tyskerne har ikke hatt råd til å føre annet enn oppholdende kamper i øst, men det med adskillig suksess. I 1943 bærget de tyske panserstyrkene tyskerne fra et alvorlig nederlag. I 1944 er russerne mere besluttet på å nå en avgjørelse enn noensinne, mens tyskerne samtidig har måttet trekke store deler av panserstyrkene vestover. Følgen er at de tyske styrkene som nå står på østfronten er nødt til å lide avgjørende nederlag i stil med de midtfronttroppene har lidd. Under et forsvarslag vil nemlig panserstyrkene tjenestegjøre som "bevegelige festningslinjer" som settes inn der motstanderne har brutt gjennom et fast stillingssystem. Erfaringene fra midtfronten viser at det første stillingssystemene er gjennombrutt så har de tyske tropper uten tilstrekkelige panserstyrker ingen annen utvei enn en delvis uorden og fluktlignende ret-rett. Stadige tyske nederlag vil ha til følge at russerne snart vil komme til å stå på gammelt rik tysk territorium. Avstanden til Øst-Prøyssa er allerede under 20 mil. Østfronten må derfor ha forsterkninger. Samtidig har tyskerne av politiske grunner forpliktet seg til å sende tropper til fionene. Disse får de riktig nok fra Baltikum som de nå tydeligvis er nødt til å evakuere likevel. Men hvorfra skal Hitler trylle fram sine reserver? Norge kan han ikke evakuere da troppene i Nord-Finnland og i Finnland ellers å røde ville komme til å stå helt isolert. Østersjøen blir nemlig ingen trygg transportvei for tyskerne når russene igjen er i besiddelse av Rand-staten. Han kan ikke uten videre oppgi Italia heller. Titt binder en mengde tyske divisjoner. General Königs uordenjordske franske arme binder også 1/4 million mann. Kort sagt - Hitler kan nok skape sammen noen få divisjoner fra forskjellige frontavsnitt, blant annet Norge, men de to hovedfrontenes skrikende behov for reser er kun ingen konferanse i hovedkvarteret råde bot på lenger.

Nyhetsene fra London mandag 10/7 kl. 18.30.

Invasjonen. I Normandie har Montgomery slått til på nytt fra Odon-framspringet syd-vest for Caen. Et framstøt mot tyskernes flanker som etter 3 timer førte til landsbyen Ettervilles fall. Nedkjempingen av de siste tyske motstandsblommer i Caen fortsetter. Tyskerne har lidd store tap. Av 12. SS-panserdivisjon er det knapt 45% igjen. Ved foten av Cherbourg-halvøya fortsetter amerikanernes framrykking jevnt og sikkert. De står nesten 2 km. sør for La Haye du Puits og 8 km. fra Periers. Viktige stillinger er inntatt på den andre siden av elva Vire. På midt-avsnittet kjemper amerikanerne 7 km. vest for St. Lo. Hovedkvarteret for den allierte overkommando opplyser at de allierte presser på langs hele fronten. Hele den tyske frontlinje er utsatt for stor påkjenning og gir etter som et gummibånd. P.g.a. værforholdene gjorde de allierte ikke mer enn 3500 flyutfall fra Cherbourg-halvøya igår. Inatt ble 18 jernbanetog på vei til fronten beskytt. Ponton-bruer og prammer med tyske forsterkninger som forsøkte å komme over Seinen, ble angrepet. Likeledes jernbanebruer og veier som førte til fronten. Franske innlandsstyrker satte i brann oljelektre i St. Cantain-kanalen. Brannen bredte seg og antente bl.a. 4 kullprammer. Linjen Paris - Nancy har vært blokkert i 3 døgn p.g.a. angrep av franske innlandsstyrker på et jernbanetog. Med inntagelsen av Caen og Cherbourg kan en regne med at offensiven på Cherbourg-halvøya i nærmeste framtid vil gå inn i en ny fase.

Østfronten. Den russiske framrykking mot Kaunas fortsetter syd for Vilna. I Vilna er det forbitrede gatekamper. Tyskerne har kastet inn store fallskjermstropper og 5 infanteriregimenter, men jernbanestasjonen og den viktige flyplassen er allerede på russiske hender. Framstøtkilen mot Dvinsk har passert grensen til Latvia. Sør for Vilna er den russiske framrykking ikke mindre imponerende. Den russiske sommeroffensiv går på dette avsnitt inn i en ny og viktig fase. Baranowicze er allerede i bakre linje, og framrykkingen fortsetter i retring mot Grodno, Bialystok og Brest Litovsk. Hitlers hovedkvarter som var i Øst-Preussen, er flyttet lenger mot vest.

Italia. I Italia har 5. arme rykket 6 km. fram fra Volterra. De har drevet en sterk kile inn i de tyske stillinger i dette avsnitt. I midt-avsnittet fortsetter framrykkingen mot Arezzo. 8. arme har vunnet terreng 13 km. nord-øst for Albiciana.

Det fjerne Østen. Amerikanerne har fullført erobringen av Saipon. Japanerne har tappt 12000 mann, 900 fly og 58 skip. Fra Saipon kan amerikanske bombefly nå Japan, Phillipinerne og det meste av Hollandsk Øst-India.

Flyangrep. Fabrikker for syntetisk olje i Bittre i Øvre Rhinen ble inatt angrepet av britiske fly. Allierte fly med baser i Italia angrep igår 3 oljeraffinerier i Ploesti. Startbaner for de flyvende bomber i Normandie ble igår angrepet av store allierte flystyrker. Inatt kom det igjen flyvende bomber over Syd-England og anrettet endel skade og tap av liv.

London. Sovjet har anerkjent det danske frihetsråd, som har sendt en representant til Moskva.

Roosevelt og Churchill erklarte i en redegjørelse igår om U-båtkrigen at denne representerer tyskernes største nederlag til sjøs hittil. Det allierte flåtetap i juni måned er et av de laveste i krigen hittil. For hvert senket alliert fartøy har tyskerne mistet flere U-båter. Tyskerne som før invasjonen erklarte at U-båtene ble spart til å møte invasjonen, har ikke greid å senke et eneste av de skip som ble satt inn ved invasjonen (muligens med undtagelse av ett). Denne simple kjensgjerning beviser U-båtenes fullstendige fiasko.

New York. De Gaulle er ankommet til New York etter å ha avsluttet sine samtaler med Roosevelt. I sine kommentarer idag sier Times bl.a. at de personlige uoverensstemmelser som muligens må ha vært tilstede mellom de Gaulle og Roosevelt, synes nu helt å være ryddet av veien. Man mener å vite at de Gaulle er tilfreds med den forbindelse som består mellom de allierte militære sjefer og de franske anledsmenn.